

SADRŽAJ

Uvod.....	3
Čovjek kao subjekt u međunarodnom pravu.....	4
međunarodna zaštita čovjeka.....	4
zaštita ljudskih prava prema općem običajnom pravu.....	5
obaveze država iz međunarodnih konvencija o ljudskim pravima.....	7
postupak pred evropskim sudom za ljudska prava.....	9
postupak pred odborom za ljudska prava.....	10
Međunarodna zaštita manjina.....	11
3.1. Pravila općeg i regionalnog međunarodnog prava o manjinskoj zaštiti.....	12
4. Zaključak.....	14
5. Literatura.....	15

1. UVOD

Za razumijevanje međunarodnog prava u njegovoj cjelini važno je pitanje je li čovjek pojedinac u vlastitom svojstvu (a ne pripadnik neke države ili nesamoupravne teritorijalne cjeline ili kao pripadnik etničke ili vjerske skupine), izravni nositelj prava i obveza u međunarodnom pravnom poretku.

Da bi se shvatila bit međunarodnog prava i položaj čovjeka u njemu, potrebno je poći od činjenice da se cjelokupno pravo, dakle i međunarodno, svodi na uređenje odnosa između ljudi, jer je čovjek krajnji adresat svakog prava. Ne postoje pravni odnosi izvan ljudskih odnosa. Razvoj pozitivnog međunarodnog prava ukazuje na neke jake općenite ciljeve i tendencije koje dolaze najposlje do izražaja nakon Drugog svjetskog rata. Oni su djelovali na proces dekolonizacije u svijetu u kojemu su stanovnici dotadašnjih nesamoupravnih teritorija stjecali i stekli državnost.

Ako bi se usporedilo pozitivno međunarodno pravo kakvo je bilo na snazi na početku Drugog svjetskog rata s dostignućima njegova razvoja po njegovu okončanju do danas, ne mogu se poreći njegove bitne promjene koje sve idu u korist poštivanja prava ljudske osobe i ljudskih skupina. Nastavak toga razvoja može se očekivati i u 21.stoljeću.

ČOVJEK KAO SUBJEKT U MEĐUNARODNOM PRAVU

Sam koncept imperativnih normi općeg međunarodnog prava Bečke konvencije iz 1969.godine najvećim dijelom odnosi se na poštivanje i zaštitu ljudske osobe, kako u miru tako i u oružanom sukobu.

Teška kršenja nekih temeljnih prava čovjeka i ljudskih skupina na opstanak, na tjelesni integritet, slobodu i dostojanstvo - kako u miru tako i u oružanom sukobu – međunarodna je zajednica u cjelini proglasila „međunarodnim zločinima“. Uz to, počev od nekih općih odredbi u Povelji UN iz 1945.godine i Opće deklaracije o ljudskim pravima iz 1948.godine usvojeno je obilje općih i regionalnih međunarodnih ugovora i drugih instrumenata kojima se ljudska prava štite i razrađuju.

Tim se instrumentima potiče razvoj pravila općeg međunarodnog prava, a odnosni ugovori predviđaju za njihove države precizne pravne obveze, i to uz neke mjere međunarodne kontrole njihova izvršenja. Neki od tih ugovora predviđaju i pravo pojedinaca da se svojim pritužbama obraćaju međunarodnim tijelima.

Međunarodna zaštita čovjeka

Sve do Drugog svjetsko rata jednaka je bila vlast svake države prema njenim vlastitim građanima, i ona je spadala u njenu rezerviranu (pridržanu) nadležnost. Danas su sve države svijeta u postupanju s njihovim vlastitim građanima, kao i sa strancima i apatridima kojima su odobrile boravak na svome području, vezane mnogim pravilima općeg običajnog međunarodnog prava. Većina tih pravila ima značaj imperativnih normi. I nove države, nastale na teritorijalnim promjenama država prethodnica, ipso facto su obvezane tim pravilima od njihova nastanka.

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com